

Original text	Translation
Italian – Ukrainian technical text translation example	
Tecnologia e sviluppo industriale: il Novecento Di Redazione Studenti. 09 Luglio 2019 Tecnologia e sviluppo industriale, la parte finale della Rivoluzione Industriale con l'avvento del nuovo secolo. Cosa succede nel '900 Tecnologia e sviluppo industriale Un impianto Ford nel 1914 Dalla fine della Seconda Rivoluzione industriale, ovvero negli anni fra il 1870 e il 1900, fecero la loro prima apparizione una serie di strumenti, di macchine, di oggetti d'uso domestico che sarebbero poi diventati parte integrante della nostra vita quotidiana: la lampadina e l'ascensore elettrico, il motore a scoppio e i pneumatici, il telefono e il grammofo, la macchina da scrivere e la bicicletta, il tram elettrico e l'automobile. È stato soprattutto a questo proposito che si è parlato di seconda rivoluzione industriale: una rivoluzione che fu forse meno radicale della prima quanto alle conseguenze di lungo periodo, ma che certo fece sentire i suoi effetti su un'area più vasta ed ebbe una diffusione più capillare, mutando le abitudini, i comportamenti, i modelli di consumo di centinaia di milioni di uomini e di donne. Ma la vera novità di questo periodo non consistette tanto nelle conquiste della scienza, quanto nell'applicazione su sempre più larga scala delle scoperte (recenti o meno recenti) ai vari rami dell'industria, nel legame sempre più stretto che si venne a creare fra scienza e tecnologia e fra tecnologia e mondo della produzione. Nessun settore produttivo rimase estraneo all'ondata di rinnovamento tecnologico degli ultimi decenni dell'800. Ma gli sviluppi più interessanti si concentrarono in industrie relativamente "giovani" come quella chimica o come quel particolare ramo della metallurgia dedito alla produzione dell'acciaio. Furono questi settori - assieme a un altro completamente nuovo come l'elettrico - a svolgere nella seconda rivoluzione industriale quel ruolo trainante che cent'anni prima, in Inghilterra, era stato svolto dall'industria del cotone e poi da quella meccanica. Aumento dei salari e consumi di massa	Технології та промисловий розвиток: XX століття Студентська редакція. 09 липня 2019 р Технологія і промисловий розвиток, остання частина промислової революції з приходом нового століття. Що відбувається в двадцятому столітті Технологічний і промисловий розвиток Завод Форд в 1914 році З кінця Другої промислової революції, тобто в період між 1870 і 1900 роками, з'явилася серія інструментів, машин і предметів для домашнього використання, які згодом стали невід'ємною частиною нашого повсякденного життя: лампочка і електричний підйомник, двигун внутрішнього згоряння і шини, телефон і грамофон, друкарська машинка і велосипед, електричний трамвай і автомобіль. Йшлося, перш за все, про другу промислову революцію: революцію, яка, можливо, менш радикальна, ніж перша з точки зору її довгострокових наслідків, але яка, безумовно, дозволила відчути її наслідки на більшу територію і мала більш широке розповсюдження, змінивши звички, моделі поведінки та споживання сотень мільйонів чоловіків і жінок. Але справжня новизна цього періоду полягала не стільки в завоюваннях науки, скільки в застосуванні все більш масштабних відкриттів (недавніх-менш недавніх) до різних галузей промисловості, у все більш тісному зв'язку, яка була створена між наукою і технікою і між технологією і світом виробництва. Жоден виробничий сектор не залишився в стороні від хвилі технологічного оновлення останніх десятиліть 19 століття. Але найбільш цікаві розробки були зосереджені у відносно "молодих" галузях, таких як хімія чи та конкретна галузь металургії, яка займається виробництвом сталі. Саме ці галузі - разом з іншою абсолютно новою, такої як електротехніка, - відіграли провідну роль у другій промисловій революції, яку сто років тому в Англії зіграла бавовняна промисловість, а потім і

A partire dalla fine del secolo, l'economia dei paesi industrializzati conobbe una fase di espansione intensa e prolungata, interrotta solo da una breve crisi nel 1907-8. Se il periodo 1873-95 era stato caratterizzato soprattutto dalle innovazioni tecnologiche, dall'affermazione di settori "giovani" (acciaio, chimica, elettricità) e dalla crescita di nuove potenze industriali (Germania e Stati Uniti), gli anni 1896-1913 furono segnati da uno sviluppo generalizzato della produzione che interessò quasi tutti i settori e toccò anche paesi "nuovi arrivati" come la Russia e l'Italia. In questo periodo, l'indice della produzione industriale e quello del commercio mondiale risultarono più o meno raddoppiati. I prezzi crebbero costantemente, anche se lentamente, dopo il 1896. Ma crebbe anche, e in misura più consistente, il livello medio dei salari, e il reddito pro-capite dei paesi industrializzati aumentò nonostante il contemporaneo, cospicuo aumento della popolazione.

La crescita dei redditi determinò a sua volta l'allargamento del mercato. Le industrie produttrici di beni di consumo e di servizi si trovarono per la prima volta a dover soddisfare una domanda che sempre più assumeva dimensioni di massa. Beni la cui produzione era stata fin allora assicurata solo dal piccolo artigianato o dall'industria domestica (abiti e calzature, utensili e mobili) cominciarono a essere prodotti in serie e venduti attraverso una rete commerciale sempre più estesa e ramificata: nelle città, ma anche nei piccoli centri, si moltiplicarono i negozi; i grandi magazzini crebbero in numero e in dimensioni; si aprirono nuovi canali di vendita a domicilio e per corrispondenza, con forme di pagamento rateale che rendevano gli acquisti più accessibili ai ceti meno abbienti; i muri dei palazzi e le pagine dei giornali si riempirono di annunci e cartelloni pubblicitari.

Meccanizzazione delle fabbriche

Le esigenze della produzione in serie per un mercato di massa spinsero le imprese ad accelerare i processi di meccanizzazione e di razionalizzazione produttiva. Nel 1913, nelle officine automobilistiche Ford di Detroit, fu introdotta la prima catena di montaggio; un'innovazione rivoluzionaria che consentiva di ridurre notevolmente i tempi di lavoro, ma che, frammentando il processo produttivo in

macchinobuduvannya.

Ріст заробітної плати і масового споживання

З кінця століття економіка промислово розвинутих країн переживала фазу інтенсивного і тривалого розширення, перерваного лише короткочасною кризою 1907-8 років. Якби період 1873-95 років характеризувався перш за все технологічними нововведеннями, затвердженням "молодих" секторів (сталь, хімія, електроенергія) та зростання нових індустріальних держав (Німеччина і США), 1896-1913 роки було відзначено узагальненим розвитком виробництва, яке торкнулося майже всіх галузей, а також "нових" країн, таких як Росія і Італія. За цей період індекс промислового виробництва і індекс світової торгівлі більш-менш подвоївся. Ціни неухильно, хоча і повільно, росли після 1896 року. Але і середній рівень заробітної плати збільшився, причому більшою мірою, і доходи на душу населення в промислово розвинених країнах збільшилися, незважаючи на одночасне, помітне збільшення чисельності населення.

Зростання доходів, в свою чергу, призвело до розширення ринку. Галузі, що виробляють споживчі товари та послуги, вперше зіткнулися з необхідністю задоволення попиту, який ставав все більш масовим. Товари, виробництво яких до цього часу забезпечувалося тільки дрібними ремісниками або вітчизняною промисловістю (одяг і взуття, інструменти та меблі), стали масово вироблятися і продаватися через комерційну мережу, яка ставала все більш широкою і розгалуженою: в містах, але також і в малих районах множилися магазини; збільшувалася кількість і розміри універмагів; відкривалися нові канали продажу житла і поштових відправлень, з формами оплати в розстрочку, що робило покупки більш доступними для менш забезпечених класів; стіни будівель і сторінки газет заповнювалися рекламними оголошеннями і рекламними щитами.

Механізація заводів

Потреби масового виробництва для масового ринку підштовхнули компанії до

una serie di piccole operazioni, ciascuna affidata a un singolo operaio, rendeva il lavoro ripetitivo e spersonalizzato. La catena di montaggio fu del resto il culmine di una serie di tentativi volti a migliorare la produttività non solo mediante l'introduzione di nuove macchine, ma anche attraverso un più razionale controllo e sfruttamento del lavoro umano. Il tentativo più organico e più fortunato in questo senso lo si dovette a un ingegnere statunitense, Frederick W. Taylor, autore nel 1911 di un libro intitolato "Principi di organizzazione scientifica del lavoro". Il metodo di Taylor (taylorismo) si basava sullo studio sistematico del lavoro in fabbrica, sulla rilevazione dei tempi standard necessari per compiere le singole operazioni e sulla fissazione, in base ad essi, di regole e ritmi cui gli operai avrebbero dovuto uniformarsi, eliminando le pause ingiustificate e gli sprechi di tempo. la trasformazione della medicina Il periodo compreso compreso tra il 1896 e il 1913 vide anche la trasformazione scientifica della medicina, dovuta a quattro fattori: • Prevenzione e contenimento delle malattie epidemiche attraverso la diffusione delle pratiche igieniste • Identificazione dei microrganismi, • Progressi della farmacologia • Nuova ingegneria ospedaliera. I progressi della medicina e dell'igiene, sommandosi allo sviluppo dell'industria alimentare, determinarono in Europa una riduzione della mortalità. Nonostante il calo delle nascite verificatosi nei paesi economicamente più avanzati (dovuto alla diffusione dei metodi contraccettivi e a una nuova mentalità tesa a programmare razionalmente la famiglia), si ebbe così un sensibile aumento della popolazione.	прискорення процесів механізації та раціоналізації виробництва. У 1913 році на автомобільній фабриці Ford в Детройті був введений перший складальний конвеєр; революційне нововведення, яке дало змогу значно скоротити час роботи, але, фрагментований виробничий процес на серію дрібних операцій, кожна з яких доручалася одному робітникові, зробив роботу монотонною і знеособленою. Складальний конвеєр став кульмінацією серії спроб підвищити продуктивність не тільки за рахунок впровадження нових машин, а й за рахунок більш раціонального контролю та експлуатації людської праці. Сама органічна і успішна спроба в цьому сенсі була зроблена завдяки американському інженерові Фредеріку У. Тейлору, автору книги 1911 року "Принципи наукової організації праці". Метод Тейлора (Тейлоризм) ґрунтувався на систематичному вивченні роботи на заводі, на виявленні нормативів часу, необхідних для виконання окремих операцій, і на встановленні на їх основі правил і ритмів, яким повинні були б підкорятися робочі, виключаючи необґрунтовані перерви і марні вистачання часу. Трансформація медицини Період між 1896 і 1913 роками також було відзначено науковою трансформацією медицини, обумовленої чотирма факторами: - Профілактика і стримування епідемічних захворювань шляхом поширення гігієнічних практик; - Ідентифікація мікроорганізмів; - Досягнення в фармакології; - Нова лікарняна інженерія. Прогрес в області медицини і гігієни, а також розвиток харчової промисловості привели до зниження смертності в Європі. Незважаючи на зниження народжуваності в більш економічно розвинених країнах (за рахунок поширення методів контрацепції і нового менталітету, спрямованого на раціональне планування сім'ї), відбулося значне збільшення чисельності населення.
Italian – Ukrainian economic text translation example	
Crisi economica finanziaria del 2008	Фінансово-економічна криза 2008

Crisi economica 2008: cause e conseguenze la crisi economica 2008/2009. «Quando gli Stati Uniti starnutiscono, il resto del mondo prende il raffreddore». Sembra che questo vecchio detto descriva perfettamente la situazione economica globale di questo biennio: al primo segnale di instabilità del mercato finanziario statunitense, il mondo occidentale si è trovato a dover affrontare una crisi nata fondamentalmente negli USA, analogamente a quanto successo nel 1929 con il crollo di Wall Street. La crisi del 1929 e la crisi del 2008: analogie e differenze. In molti affermano che quella che sta vivendo la nostra generazione sia riconducibile alla crisi del 29-33, ed effettivamente si tratta in entrambi i casi di una crisi strutturale, causata da un'inadempienza improvvisa e dalla mancanza di liquidità; ma è anche vero che se una volta erano le imprese in fallimento i soggetti inadempienti, oggi lo sono le famiglie che non hanno risorse economiche sufficienti a pagare gli interessi sui mutui immobiliari. La crisi economica scoppia nell'estate del 2008. Segna un brusco rallentamento di tutti gli indici economici. (Gli indicatori economici sono grandezze numerarie adatte ad essere contabilizzate in un sistema di contabilità nazionale ad hanno lo scopo di informare sull'andamento di una economia). Elementi che normalmente identificano una crisi ed elementi più strettamente correlati alla crisi attuale: 1. calo del prodotto interno lordo PIL (indice convenzionale che misura la ricchezza di un paese. - In questo caso calato del 6% rispetto al 2007; 2. sostanziale riduzione dei prezzi: riducendosi la domanda di beni si abbassano i prezzi deflazione (contrario di inflazione); 3. riduzione dei consumi in gran parte del pianeta. In questo caso -2% -3% rispetto al 2007; 4. evidente difficoltà nel trovare denaro "crisi della liquidità": si incontrano più difficoltà, come l'aumento dei costi, nell'ottenimento di mutui, finanziamenti, ecc... 5. nel 2008 si è registrata una riduzione degli scambi internazionali, il volume degli scambi internazionali è calato del 25% rispetto	Економічна криза 2008: причини і наслідки економічна криза 2008/2009. «Коли Сполучені Штати чхають, решта світу застуджується». Здається, ця стара приказка чудово описує глобальну економічну ситуацію цих двох років: при перших ознаках нестабільності на фінансовому ринку США, західний світ опинився перед кризою, яка в основному народилася в США, подібно до того, що сталося 1929 з крахом Уолл-стріт. Криза 1929 року та криза 2008 року: подібності та відмінності. Багато хто каже, що те, що переживає наше покоління, можна пояснити кризою 29-33 років, і насправді в обох випадках це структурна криза, спричинена раптовим дефолтом та відсутністю ліквідності; але також вірно, що якщо колись компанії, що збанкрутували, були суб'єктами дефолту, то сьогодні сім'ї не мають достатніх економічних ресурсів для сплати відсотків за іпотеку нерухомості. Економічна криза вибухнула влітку 2008 року. Це свідчить про різке уповільнення всіх економічних показників. (Економічні показники - це числові величини, які можуть бути зареєстровані в системі національних рахунків і призначені для надання інформації про показники економіки). Елементи, які зазвичай виявляють кризу, і елементи, більш тісно пов'язані з нинішньою кризою: 1. зниження ВВП валового внутрішнього продукту (традиційний індекс, що вимірює багатство країни). - В даному випадку він знизився на 6% в порівнянні з 2007 роком; 2. істотне зниження цін: у міру падіння попиту на товари відбувається дефляція цін (протилежна інфляції); 3. Зменшення споживання на значній частині планети. В даному випадку -2% -3% в порівнянні з 2007 роком; 4. Очевидні труднощі в знаходженні грошей "криза ліквідності": з'являється все більше труднощів, таких як збільшення витрат, в отриманні іпотеки, фінансування і т.д ... 5. у 2008 році спостерігалось скорочення обсягів міжнародної торгівлі,
--	--

al 2007, (volume che è andato crescendo per tutti gli anni '90); 6. la disoccupazione: che nel 2009, in Europa, ha raggiunto il 10%. Crisi economica e sociale: tema svolto Per stimare il livello di disoccupazione bisogna considerare chi non ha più un lavoro e chi lo sta cercando (intendendo chi è iscritto agli uffici di collocamento), chi è disoccupato ma non cerca lavoro non viene calcolato. Però, per avere un quadro chiaro, si misurano i disoccupati e gli inoccupati, cioè chi non cerca o ha smesso di cercare lavoro. Con l'attuale crisi sono aumentate sia la disoccupazione che l'inoccupazione. In America sono "spariti dal mercato" tre milioni e mezzo di posti di lavoro. Qual è il perché di una crisi del genere? per capire bisogna distinguere cause remote da cause contingenti. Ci sono premesse della crisi che da sole non l'avrebbero prodotta, tali premesse aggiunte ad altre cause hanno portato al crollo. Le cause Le cause di questa crisi finanziaria divenuta poi economica sono molteplici: l'incremento dei prezzi delle materie prime, iniziato nei primi mesi del 2008 e che ha visto salire il petrolio al prezzo record di 147\$ al barile il giorno 11 luglio 2008, la crisi alimentare mondiale e l'aumento del prezzo del grano, un'elevata inflazione globale, la minaccia di una recessione già nata nel 1991 in America e l'esplosione della bolla dei valori Internet del 2001. Inoltre, a partire dal secondo dopo-guerra, le economie capitalistiche iniziarono ad esaltare i vantaggi del credito facile per consentire alle famiglie di procurarsi ogni tipo di comodità, dalla casa all'automobile, dagli elettrodomestici ai viaggi; questa nuova economia indirizzò le famiglie al consumo e non più al risparmio, e al rinvio al futuro della spesa attraverso strumenti quali bancomat ed il pagamento a rate Crisi economica attuale La causa generale ha a che fare con la Globalizzazione. La globalizzazione è il processo di liberalizzazione degli scambi di merci, servizi e capitali che dalla fine degli anni '70 ha preso forma nel mondo. Si è innescato un meccanismo, frutto di decisioni internazionali e modifiche di leggi internazionali,	обсяг міжнародної торгівлі скоротився на 25% в порівнянні з 2007 роком (обсяг, який ріс протягом 1990-х років) 6. безробіття: яке в 2009 році в Європі досягло 10%. Економічна і соціальна криза Для оцінки рівня безробіття необхідно враховувати тих, хто більше не має роботи, а також тих, хто шукає її (тобто тих, хто перебуває на обліку в бюро з працевлаштування), ті, хто не має роботи, але не шукає її, не підраховуються. Однак для отримання чіткої картини вимірюються безробітні і незайняті, тобто ті, хто не шукає роботу або перестав її шукати. В умовах нинішньої кризи зросли як безробіття, так і незайнятість. В Америці три з половиною мільйона робочих місць "зникли з ринку". У чому причина такої кризи? Щоб зрозуміти це, необхідно відрізнити віддалені причини від непередбачених. Існують передумови кризи, які самі по собі не призвели б до її виникнення, ці передумови, додані з інших причин, призвели до обвалу. Причини Причин цієї фінансової кризи, яка пізніше стала економічною, багато: зростання цін на сировину, яке розпочалося в перших місяцях 2008 р., І 11 липня 2008 р. нафта подорожчала до рекордної ціни в 147 доларів за барель, криза в світі продовольства та подорожчання пшениці, висока глобальна інфляція, загроза рецесії, яка вже розпочалася в 1991 році в Америці, та вибух Інтернет-бульбашки 2001 року. Більше того, починаючи з другого повоєнного періоду, капіталістичні економіки почали піднімати переваги легкого кредитування, щоб дозволити сім'ям забезпечити всілякі зручності - від будинків до автомобілів, від побутової техніки до подорожей; ця нова економіка спрямовувала сім'ї на споживання, а не на заощадження, а також на перенесення витрат на майбутнє за допомогою таких інструментів, як банкомати та оплата частинами. Сучасна економічна криза Загальна причина пов'язана з глобалізацією. Глобалізація - це процес лібералізації обміну товарами, послугами і
---	---

che ha prodotto di fatto la circolazione libera di merci, capitali e servizi (diventa possibile svolgere servizi e produzioni nel mondo). Questa circolazione non era consentita fino alla fine degli anni '60, c'erano dei limiti, anche come protezione per la propria valuta e le proprie merci. Protezionismo doganale per comprare un'auto giapponese, in alcuni paesi, si pagava una tassa che, aumentando il prezzo dell'auto, scoraggiava l'acquisto e quindi portava a preferire auto di produzione propria.	капіталом, який відбувається в світі з кінця 1970-х років. В результаті міжнародних рішень і змін в міжнародному праві був приведений в дію механізм, яка справила де-факто вільний обіг товарів, капіталу і послуг (стає можливим здійснювати послуги та виробництво в світі). Цього руху не допускалося до кінця 60-х років, існували обмеження, навіть в якості захисту своєї валюти і своїх товарів. Митний протекціонізм при покупці японського автомобіля, в деяких країнах ви б заплатили податок, який, збільшуючи ціну автомобіля, відбивав бажання його придбати, а потім приводив до переваги автомобілів власного виробництва.
Italian – Ukrainian legal text translation example	
La presunzione di innocenza nella Costituzione La presunzione di innocenza trova il suo fondamento nella Costituzione, in particolare nell'articolo 27, comma 2, in forza del quale "L'imputato non è considerato colpevole sino alla condanna definitiva". In ragione di tale formulazione, la presunzione di innocenza è spesso denominata anche principio di non colpevolezza. Il principio, in ogni caso, era stato teorizzato già molto tempo prima dell'emanazione della carta costituzionale: può affermarsi che le sue radici, in epoca moderna, vadano rinvenute negli scritti di Pietro Verti e Cesare Beccaria e risalgano, quindi, al diciottesimo secolo. Quando una sentenza è definitiva? Prima di addentrarci più nel dettaglio della presunzione di innocenza, occorre chiarire sin da subito quando una sentenza può dirsi definitiva e, quindi, fino a quando tale presunzione può dirsi operante. Una condanna è definitiva quando, alternativamente: - sono terminati tutti i gradi di giudizio e, quindi, la sentenza non può più essere impugnata presso un altro organo (di norma ciò accade con l'affermazione della condanna da parte della Corte di cassazione); - la sentenza potrebbe astrattamente essere impugnata ma sono inutilmente decorsi i termini per provvedervi. Insomma: fino a che la condanna può	Презумпція невинуватості в Конституції Презумпція невинуватості знаходить свою основу в Конституції, зокрема в пункті 2 статті 27, згідно з яким "обвинувачений не може вважатися винуватим до винесення остаточного вироку". Через це формулювання презумпцію невинуватості часто називають також принципом невинуватості. Принцип, в будь-якому випадку, вже мав теорію задовго до видання конституційної хартії: можна сказати, що її коріння в наш час можна знайти в працях П'єтро Верти і Чезаре Беккарія, котрі походять з вісімнадцятого століття. Коли вирок остаточний? Перш ніж заглиблюватися в деталі презумпції невинуватості, необхідно з самого початку уточнити, коли можна сказати, що вирок є остаточним, і, отже, до того моменту, коли можна сказати, що ця презумпція діє. Вирок є остаточним, коли, в якості альтернативи: - всі рівні судового рішення завершені, і, отже, вирок не може бути оскаржений в іншому органі (як правило, це відбувається при підтвердженні вироку Касаційним судом); - вирок теоретично може бути оскаржений, але термін для цього минув.

ancora essere riformata da un giudice, il condannato si presume comunque innocente.

Presunzione di innocenza come regola di giudizio

Operativamente, la presunzione di innocenza opera sia come regola di giudizio, sia come regola di trattamento.

Sotto il primo aspetto, la stessa esonera l'imputato da qualsivoglia onere probatorio in merito alla propria innocenza, rendendolo, quindi, "innocente fino a prova contraria". È semmai l'accusa a dover dimostrare la responsabilità penale dell'imputato, peraltro con una prova che permetta di superare ogni ragionevole dubbio, dato che, diversamente, l'imputato andrebbe comunque proscioltto in forza del principio in dubio pro reo.

Presunzione di innocenza come regola di trattamento

Come regola di trattamento, la presunzione di innocenza comporta l'impossibilità di assoggettare l'imputato, nel corso del giudizio, a delle misure soggettive che lo identifichino con il colpevole.

Si badi bene però: il dettato costituzionale afferma che l'imputato, sino all'emanazione della sentenza definitiva, non è considerato colpevole e non che egli è considerato innocente. Lo stesso viene quindi posto in una sorta di limbo, che permette l'eventuale applicazione delle misure cautelari, che di certo non potrebbero essere applicate a un innocente.

Presunzione di innocenza Cedu

La presunzione di innocenza trova un suo fondamento anche nella Convenzione Europea dei Diritti dell'Uomo, che all'articolo 6 comma 2 sancisce che "Ogni persona accusata di un reato è presunta innocente fino a quando la sua colpevolezza non sia stata legalmente accertata".

Proprio con riferimento a tale disposizione, la Corte europea dei diritti dell'uomo (nella sentenza Telfner contro Austria) ha avuto modo di affermare che la presunzione di innocenza deve reputarsi violata se l'onere della prova è invertito e grava sulla difesa invece che sull'accusa.

Tuttavia, il diritto a essere presunti innocenti, per la Cedu, non è assoluto, dato che la Convenzione non vieta del tutto le presunzioni di fatto e di diritto (v. sentenza

Kortke кажучи: до тих пір, поки вирок може бути змінений суддею, засуджений вважається невинним.

Презумпція невинуватості як правила судження

В оперативному плані презумпція невинуватості діє як правило судового рішення і як правило звернення.

Відповідно до першого аспекту, то ж саме звільняє обвинуваченого від будь-якого тягара доведення його невинуватості, роблячи його, таким чином, "невинним, поки його провина не буде доведена". Саме обвинувачення має продемонструвати кримінальну відповідальність обвинуваченого, більш того, за допомогою доказів, що дозволяє подолати всі розумні сумніви, з урахуванням того, що в іншому випадку обвинувачений був би виправданий в будь-якому випадку в силу принципу in dubio pro reo (з лат. - «у разі сумніву - на користь обвинуваченого»).

Презумпція невинуватості як правило поводження

Як правило, презумпція невинуватості має на увазі неможливість піддати обвинуваченого в ході судового розгляду суб'єктивним заходам, що ідентифікує його з винною стороною.

Слід, однак, відзначити, що конституційний закон говорить, що обвинувачений до винесення остаточного вироку не вважається винним і що він не вважається невинним. Тому він знаходиться в свого роду невизначеності, що дозволяє застосовувати запобіжні заходи, які, безумовно, не можуть бути застосовані щодо невинної людини.

Презумпція невинуватості ЄСПЛ

Презумпція невинуватості також ґрунтується на Європейській конвенції по правам людини, пункт 2 статті 6 якої зазначено: "Кожен, кого обвинувачено у вчиненні кримінального правопорушення, вважається невинуватим доти, доки його вину не буде доведено згідно із законом".

Саме з посиланням на це положення Європейський суд з прав людини (в рішенні по справі Тельфнер проти Австрії) мав можливість заявити, що презумпція невинуватості повинна вважатися порушеною, якщо тягар доведення

Falk contro Olanda) ma consente agli Stati membri di perseguire un fatto oggettivo in quanto tale, a determinate condizioni e contenendo le presunzioni entro limiti ragionevoli (si pensi, ad esempio, alla presunzione di detenzione ai fini di spaccio per il possesso di stupefacenti, oggetto della causa Salabiaku contro Francia).

Effetti della presunzione di innocenza

Volendo riassumere gli effetti della presunzione di innocenza, in parte ribadendo quanto già affermato nei precedenti paragrafi, possiamo dire che tale principio determina che:

- l'onere della prova grava in capo al pubblico ministero, il quale è tenuto a dimostrare che l'imputato è colpevole;
- l'imputato va assolto non solo quando la sua innocenza è provata, ma anche quando sussistono dei dubbi in proposito, in ragione del principio in dubio pro reo;
- le misure cautelari personali possono essere adottate solo se sussistono gravi indizi di colpevolezza e vi siano delle precise esigenze cautelari (pericolo di inquinamento delle prove, fuga o pericolo di fuga dell'imputato, tutela della collettività) e, ove adottate, non possono avere una durata indeterminata.

La giurisprudenza sulla presunzione di innocenza

Si riportano qui di seguito gli stralci di alcune interessanti sentenze della Corte di cassazione sulla presunzione di innocenza:

"La previsione normativa della regola di giudizio dell'"al di là di ogni ragionevole dubbio", che trova fondamento nel principio costituzionale della presunzione di innocenza, non ha introdotto un diverso e più restrittivo criterio di valutazione della prova, ma ha codificato il principio giurisprudenziale secondo cui la pronuncia di condanna deve fondarsi sulla certezza processuale della responsabilità dell'imputato" (Cass. n. 23925/2020).

"Il principio secondo il quale il ribaltamento del giudizio assolutorio impone il metodo orale nella formazione della prova

перекладено на захист, а не на звинувачення.

Однак право на презумпцію невинуватості, згідно з ЄСПЛ, не є абсолютним, оскільки Конвенція не забороняє презумпції факту і права в цілому (див. Рішення у справі "Фальк проти Нідерландів"), а дозволяє державам-членам при певних умовах переслідувати в судовому порядку об'єктивний факт як такий, що містить презумпції в розумних межах (згадаємо, наприклад, презумпцію володіння для цілей торгівлі з метою зберігання наркотиків, про яку йде справа "Салабіаку проти Франції").

Наслідки презумпції невинуватості

Хотіли б коротко викласти наслідки презумпції невинуватості, частково повторюючи те, що вже було сказано в попередніх пунктах, можна зазначити, що цей принцип визначає це:

- тягар доведення лежить на прокурорі, який зобов'язаний довести вину обвинуваченого;

- обвинувачений повинен бути виправданий не тільки тоді, коли його невинність буде доведена, але і при наявності сумнівів в цьому відношенні, в силу принципу in dubio pro reo;

- заходи особистої безпеки можуть бути прийняті тільки при наявності серйозних ознак провини і чітких вимог до запобіжних заходів (небезпека забруднення доказів, втеча або небезпека втечі обвинуваченого, захист суспільства) і, в разі їх прийняття, не можуть мати безстроковий характер.

Юриспруденція щодо презумпції невинуватості

Нижче наведені витяги з деяких цікавих постанов Касаційного суду про презумпцію невинуватості:

"Нормативне положення норми судження "поза всяким розумним сумнівом", засноване на конституційному принципі презумпції невинуватості, не запровадив іншого і більш обмежувального критерію оцінки доказів, а кодифікований судовий принцип, згідно з яким винесення обвинувального вироку повинно ґрунтуватися на процесуальній визначеності відповідальності обвинуваченого" (Cass. no.

(purchè "decisiva") ha valenza generale, in quanto corollario della regola di giudizio dell'"al di là di ogni ragionevole dubbio", espressione dei valori costituzionali del giusto processo e della presunzione d'innocenza, e, pertanto, non può non valere anche nel caso in cui la decisione da ribaltare sia stata resa all'esito del giudizio "negoziale", "a prova contratta"" (Cass. n. 50082/2018). "Per quel che concerne il significato da attribuire alla locuzione «oltre ogni ragionevole dubbio», presente nel testo novellato dell'art. 533 cod. proc. pen. quale parametro cui conformare la valutazione inerente all'affermazione di responsabilità dell'imputato, è opportuno evidenziare che, al di là dell'icastica espressione, mutuata dal diritto anglosassone, ne costituiscono fondamento il principio costituzionale della presunzione di innocenza e la cultura della prova e della sua valutazione, di cui è permeato il nostro sistema processuale. Si è, in proposito, osservato che detta espressione ha una funzione meramente descrittiva più che sostanziale, giacché, in precedenza, il «ragionevole dubbio» sulla colpevolezza dell'imputato ne comportava pur sempre il proscioglimento a norma dell'art. 530, comma 2, cod. proc. pen., sicché non si è in presenza di un diverso e più rigoroso criterio di valutazione della prova rispetto a quello precedentemente adottato dal codice di rito, ma è stato ribadito il principio, già in precedenza immanente nel nostro ordinamento costituzionale ed ordinario, secondo cui la condanna è possibile soltanto quando vi sia la certezza processuale assoluta della responsabilità dell'imputato" (Cass. n. 25922/2018).	23925/2020). "Принцип, згідно з яким скасування виправдувального вироку накладає на усний метод формування доказів (за умови, що він є "вирішальним"), має загальну дійсність як наслідок правила винесення судового рішення" поза всяким розумним сумнівом "вираження конституційних цінностей належного відправлення правосуддя і презумпції невинуватості і, отже, не може не застосовуватися навіть у тих випадках, коли рішення про скасування було прийнято за підсумками "узгодженого" судового рішення, "на підставі поданих за контрактом доказів" " (Cass. No. 50082/2018). "Що стосується значення, яке слід приписати висловом "поза всяким розумним сумнівом ", що міститься в переглянутому тексті статті 533 Кримінального кодексу Італії в якості параметра, який повинен відповідати оцінці, властивою підтвердження відповідальності обвинуваченого, то доречно зазначити, що, крім іконографічного вираження, запозиченого з англосаксонського права, в основі лежить конституційний принцип презумпції невинуватості, а також культура доведення і її оцінки, яка пронизує нашу процесуальну систему. У зв'язку з цим було відзначено, що даний вираз має скоріше чисто описову, ніж істотну функцію, оскільки раніше "розумний сумнів" в винність обвинуваченого завжди приводив до його виправдання відповідно до пункту 2 статті 530 кодексу "proc. Pen", з тим щоб у нас не було іншого і більш суворого критерію оцінки доказів, ніж той, який раніше був прийнятий в кодексі практики, але був підтверджений принцип, вже раніше властивий нашій конституційній і звичайній системі, згідно з яким засудження можливо лише при наявності абсолютної процесуальної визначеності щодо відповідальності обвинуваченого " (Cass. № 25922/2018).
--	---

